

SINTEZA OBSERVAȚIILOR

la proiectul Deciziei Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice

Furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice se realizează în România în condițiile regimului de autorizare generală adoptat de către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (denumită, în continuare, *ANCOM sau Autoritatea*), regim juridic care constituie setul de reguli și principii aplicabile persoanelor care intenționează să furnizeze rețele și servicii de comunicații electronice în România, în urma notificării intenției de a presta astfel de activități, în condițiile stabilite prin cadrul de reglementare în vigoare. În acest sens, în prezent, sediul materiei se regăsește în Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 987/2012 privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice, cu modificările ulterioare.

În temeiul prevederilor art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea dispozițiilor art. 135 alin. (1) din același act normativ, Autoritatea este îndrituită a revizui Decizia președintelui ANCOM nr. 987/2012, cu respectarea principiilor obiectivității și proporționalității, numai după parcurgerea procedurii de consultare publică.

Intrarea în vigoare a Legii nr. 198/2022 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice și pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice, a generat modificări ale cadrului legal, cu implicații inclusiv la nivelul regimului de autorizare generală, impunându-se astfel revizuirea legislației secundare, pentru a o pune în acord cu prevederile relevante ale acestui act normativ.

Pe cale de consecință, ANCOM a supus consultării publice un proiect de decizie privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice, având ca principal obiectiv armonizarea prevederilor din legislația secundară cu noile dispoziții aplicabile cadrului de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice, iar, în subsidiar, valorificarea experienței dobândite de Autoritate de-a lungul timpului ca urmare a aplicării actualelor norme legale în materie, inclusiv în contextul procesului de digitalizare a societății în ansamblul său. Astfel, ANCOM urmărește realizarea unui nou cadru secundar de reglementare și abrogarea, strict din motive de rigoare legislativă, a Deciziei președintelui ANCOM nr. 987/2012.

Proiectul supus consultării a cuprins următoarele documente:

- a) Expunerea de motive la proiectul Deciziei privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice;
- b) Proiectul de Decizie privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice.

Perioada de consultare pentru proiectul deciziei ANCOM privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice, publicat pe pagina de internet a Autorității la data de 13 ianuarie 2023, a expirat la data de 27 ianuarie 2023.

În conformitate cu prevederile art. 135 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, ANCOM are obligația de a publica, pe pagina sa de internet, un material de sinteză a observațiilor primite, cu respectarea principiului confidențialității, în care va preciza și poziția sa față de aceste observații.

Astfel, observațiile și propunerile primite de către ANCOM în cursul perioadei de consultare publică se referă, în principal, la următoarele aspecte:

1. Unul dintre respondenți solicită clarificarea activității ce constă în revânzarea serviciilor de comunicații electronice, în sensul precizării că aceasta echivalează cu furnizarea de servicii de comunicații electronice, subscriindu-se obligației de notificare la ANCOM

După cum am menționat cu diverse ocazii, revânzarea, în nume și pe seamă proprie, către terți, inclusiv către utilizatori finali, a serviciilor de comunicații electronice achiziționate, în prealabil, de la terți furnizori, reprezintă o veritabilă furnizare de servicii de comunicații electronice destinate publicului. În această situație, persoanei care desfășoară o asemenea activitate îi revine obligația de a parcurge procedura de notificare în vederea dobândirii statutului de furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului pentru acele tipuri de servicii pe care intenționează să le ofere/presteze, dacă nu se regăsește printre categoriile exceptate de actele normative în vigoare. De altfel, expunerea detaliată a argumentelor logico-juridice pentru care Autoritatea apreciază comercializarea, respectiv revânzarea serviciilor de comunicații electronice ca fiind o autentică furnizare a acestor servicii a fost deja adusă în atenția publicului cu o altă ocazie, respectiv în cadrul documentului de Sinteză a observațiilor la proiectul Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații privind modificarea și completarea unor reglementări din domeniul resurselor de numerotație și resurselor tehnice, disponibil pe pagina de internet a ANCOM, la următoarea adresă: http://www.ancom.ro/uploads/forms_files/Sinteza_obs_-_Decizie_modif_si_compl_regl_resurse_numerotatie_-_CC1366036692.pdf.

În considerarea celor menționate anterior și ținând în același timp seama de faptul că prezentul proiect de decizie prevede deja, în cadrul formularului-tip de notificare, inclusiv această modalitate de prestare a serviciilor de comunicații electronice, opinăm că nu este necesară o suplimentare a textului proiectului conform propunerii primite, absența acesteia nefiind de natură a conduce, din perspectiva ANCOM, la o interpretare eronată din partea destinatarilor reglementării.

2. Un real interes au suscitât în r ndul mai multor respondenți propunerile de text pentru art. 9 din proiect.

Astfel, unul dintre respondenți solicită reformularea art. 9 alin. (1) din proiectul de decizie, motiv nd că, în accep iunea sa, textul propus de către Autoritate este de natură a eluda prevederile art. 8 alin. (4) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările  i completările ulterioare.

De asemenea, un alt respondent solicită clarificări legate de sancțiunea incidentă în cazul nerespectării de către furnizor a obligației de a transmite datele  i informațiile prevăzute în cuprinsul formularului-tip al notificării pe care nu le-a înaintat Autorităţii la momentul transmiterii notificării,  i care sunt solicitate de către ANCOM în temeiul art. 9 din proiectul deciziei supus consultării publice.  n privin a acesteia, respondentul opinează că în absen a unei sancțiuni în cazul nerespectării obligației este de aşteptat ca furnizorii să nu dea curs îndeplinirii acestei obligații. De asemenea, în subsidiar, același respondent solicită eliminarea obligației de a transmite aceste date, în măsura în care datele solicitate de către ANCOM nu sunt esen iale pentru Autoritate.

Totodată, același respondent, consider nd că ANCOM se află în imposibilitatea de a verifica corectitudinea informațiilor din notificare în cazul noilor furnizori,  ntruc t, în opinia sa, verificarea acestor date se poate face exclusiv pe baza declara iei pe propria răspundere a furnizorului, solicită eliminarea situa iei avute în vedere la art. 9 alin. (1) referitoare la indicarea, în mod corect  i complet, a tuturor datelor prevăzute în formularul-tip al notificării.

ANCOM nu împărtăşeşte opinia primului respondent potrivit căreia propunerile de text din proiectul deciziei supus consultării publice,  i în particular cele prevăzute la art. 9 alin. (1), ar aduce atingere prevederilor Legii nr. 24/2000. ANCOM apreciază că forma  i con inutul textului ante-menționat s nt în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 24/2000, norma propusă fiind formulată clar, fluent  i inteligibil, însă, ca orice prevedere normativă, necesită parcurgerea cu aten ie pentru înţelegerea exactă ainten iei de reglementare. De altfel, propunerile  i observa iile transmise de către un alt respondent pe marginea textului propus pentru art. 9 din proiectul de decizie, denotă fără echivoc faptul că textul acestui alineat al articolului nu prezintă dificultăţi sintactice  i pasaje obscure sau greu inteligibile, subiec ii propunerii de normă  nţeleg nd sensul acesteia.

 n ceea ce priveşte observa ia av nd ca obiect obligația furnizorului de a transmite Autorităţii, în mod complet  i corect, informațiile solicitate prin formularul-tip al notificării stabilit în Anexa nr. 1 la proiectul de decizie, precizăm, înainte de toate, că prevederile art. 9 din proiect sunt în deplină concordan   cu dispozițiile art. 6 alin. (4)  i (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011.

Astfel, în aceste condi ii, ANCOM nu poate ca prin legislația secundară adoptată să modifice obligațiile existente în legislația primară în sensul atenuării obligațiilor care le incumbă furnizorilor. Mai mult dec t at t, aceste date sunt necesare Autorităţii at t în vederea îndeplinirii obligației prevăzute la art. 6 alin. (7) din cadru legal primar referitoare la transmiterea către Organismul autorităţilor europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice (OAREC) a tuturor notificărilor complete primite, dar  i pentru a facilita aducerea informațiilor relevante la cuno tin a publicului ori comunicarea dintre furnizor  i Autoritate. De asemenea, av nd în vedere observa ia respondentului privind o eventuală lipsă de determinare a furnizorului în vederea îndeplinirii obligației de furnizare a datelor în absen a stabilirii unei sancțiuni în cazul nerespectării acesteia, în termenul  i condițiile stabilite de ANCOM, subliniem  i pe această cale că prevederile capitolului XII „Supraveghere, control  i sancțiuni” din legislația primară în materie sunt aplicabile  i într-o asemenea situa ie. De altfel, de principiu, orice reglementare, în special, a unor obligații în sarcina furnizorilor presupune, în mod corelativ,  i existen a unor p rghii de monitorizare  i sancționare a (ne) ndeplinirii acestora, o sanc iune av nd menirea de a încuraja furnizorii

să se conformeze prevederilor legale. Prin urmare, orice nerespectare de către furnizorul de rețele publice de comunicații electronice ori de servicii de comunicații electronice destinate publicului a obligațiilor ce îi incumbă, conform regimului de autorizare generală, poate fi sancționată potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011. De altfel, acest cadru legislativ primar nu stabilește sancțiuni contravenționale specifice pentru nerespectarea anumitor prevederi din cadrul autorizației generale.

Referitor la ultima dintre observațiile respondenților, respectiv cea referitoare la verificarea acurateții datelor transmise Autorității de către orice solicitant ori furnizor, precizăm că datele și informațiile indicate de către acesta în cuprinsul formularului-tip al notificării sunt supuse analizării conformității ori veridicității de către ANCOM, prin diferite mijloace, de exemplu, accesând, în acest sens, bazele de date administrate conform atribuțiilor legale de alte autorități sau instituții publice, a informațiilor necesare identificării solicitantului și a reprezentantului legal al acestuia, stării solicitantului/furnizorului s.a.m.d.; analizând documentele anexate formularului-tip al notificării, în măsura în care acestea există; pagina de internet a solicitantului/furnizorului; componența și formatul datelor indicate; opțiunile bifate; corelația dintre tipurile de rețele și servicii etc.

În consecință, ANCOM nu poate accepta niciuna dintre propunerile sus-amintite ale respondenților.

3. Mai multe propuneri venite din partea unui respondent vizează cazurile de încetare a dreptului de a mai furniza rețele sau servicii de comunicații electronice.

Astfel, respondentul solicită ANCOM înlocuirea cazului de încetare prevăzut la art. 14 alin. (1) lit. d) „în cazul dizolvării, de la data dizolvării furnizorului”, cu încetarea „în cazul radierii, de la data înregistrării în Registrul Comerțului a radierii furnizorului”, motivând că „dizolvarea nu presupune, în mod automat, încetarea existenței unei societăți”.

Totodată, același respondent a propus și completarea textului art. 14 alin. (3) din proiectul de decizie supus consultării publice, pe de o parte, în sensul precizării exprese ca decizia să stabilească inclusiv data de la care încetează dreptul, și, pe de altă parte, în sensul suplimentării celei de-a doua teze a textului propus cu sintagma „și se va comunica, în scris și/sau electronic furnizorului și/sau reprezentantului acestuia, asigurându-se recepția deciziei”, motivând că o asemenea completare a textului ar fi de natură să asigure respectarea dreptului de atac al furnizorului.

Mai mult, în considerarea acestor din urmă argumente, o cerință de completare cu sintagma ante-menționată a fost înaintată de către respectivul respondent și în privința art. 14 alin. (4) din proiectul de decizie.

ANCOM precizează că textul art. 14 alin. (1) surprinde mai multe situații în care poate înceta statutul de furnizor de rețele de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice, prevăzând, printre altele, la lit. d), că dreptul de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice, precum și celelalte drepturi și obligațiile prevăzute în autorizația generală încetează „în cazul dizolvării, de la data dizolvării furnizorului”, dar și „în cazul încetării, în orice alt mod, a existenței furnizorului”, caz prevăzut la lit. e), căruia de altfel i se circumscrie inclusiv situația radierii furnizorului, astfel cum fiecare dintre aceste situații este înscrisă desigur în registrul (public) relevant. De altfel, aceste două cazuri de încetare a calității de furnizor de rețele de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice sunt reglementate și la acest moment, în Decizia președintelui ANCOM nr. 987/2012.

În acest context, menționăm că de la momentul la care se hotărăște dizolvarea unei anumite societăți se produce o schimbare în cadrul activităților ce pot fi desfășurate de către societate, în sensul că obiectul său de activitate se restrânge la activitățile necesare desfășurării celei de a doua etape a încetării existenței acesteia, și anume lichidarea societății.

Față de cele de mai sus, apreciem că nu se poate da curs propunerii respondentului de a revizui momentul de la care survine încetarea calității de furnizor în cazul dizolvării societății, așa cum este acesta stabilit de dispozițiile art. 14 alin. (1) lit. d).

Totuși, pentru a îmbunătăți claritatea normei, ANCOM a completat textul propus la art. 14 alin. (1) lit. d), astfel:

„ d) în cazul dizolvării, de la data dizolvării furnizorului înscrisă în registrul relevant;”.

În ceea ce privește cea de-a doua observație a respondentului cu privire la completarea textului propus la art. 14 alin. (3), ANCOM a analizat propunerea respondentului din punct de vedere al considerentelor de ordin practic și, pentru a elimina orice neclaritate în ceea ce privește aplicabilitatea, textul proiectului de decizie a fost revizuit, prima teză a art. 14 alin. (3) fiind completată în consecință.

În legătură cu propunerea respondentului de completare a tezei finale a textului acestui articol, reamintim faptul că actul administrativ prevăzut la art. 14 alin. (3) este reprezentat de o decizie de constatare a încetării dreptului în condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. f) și g), iar nu de un act de aplicare a sancțiunii în cazul căruia este necesară comunicarea sa către furnizor pentru a-și produce efectele. Totodată, referitor la argumentele invocate de către respondent în contextul acestei propuneri, reamintim că dreptul la apărare este un drept fundamental garantat prin legea fundamentală a României oricărei persoane, nicio reglementare neputând îngreuna accesul la justiție. Pe cale de consecință, orice persoană, fizică sau juridică, care se consideră lezată cu privire la încălcarea drepturilor și libertăților sale are posibilitatea de a se adresa, în condițiile legii, instanțelor competente. În plus, în virtutea principiului *„nemo censetur ignorare legem”*, Autoritatea nu poate accepta această observație formulată de către respondent.

În acest context, ANCOM propune ca art. 14 alin. (3) din proiectul de act normativ să aibă următorul cuprins:

„(3) Încetarea dreptului de a furniza rețele și servicii de comunicații electronice în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. f) și g) se constată prin decizia ANCOM, care se emite în cel mult 60 de zile de la data la care a expirat termenul pentru raportarea din ultima perioadă de referință și care stabilește și data de la care încetează dreptul. Decizia se publică pe pagina de internet a ANCOM.”.

În ceea ce privește solicitarea respondentului cu privire la textul propus pentru art. 14 alin. (4), argumentele prezentate anterior de către ANCOM cu privire la garantarea dreptului la apărare al oricărei persoane rămân valabile și în acest caz.

Totodată, ținem să subliniem faptul că textul propus la art. 14 alin. (4) este reglementat încă din anul 2010, fiind prevăzut sub aceeași formă de norma legală indicată la art. 11 alin. (4) din decizia în vigoare, și nu a ridicat probleme de interpretare ori aplicabilitate. Considerentele, precum și argumentele avute în vedere la momentul reglementării acestei prevederi, dar și a celor două cazuri de încetare care fac obiectul celei dintâi observații se regăsesc în Expunerea de motive la proiectul Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice care a stat la baza adoptării Deciziei președintelui ANCOM nr. 338/2010, respectiv în cuprinsul sintezei observațiilor la același proiect de act normativ, ambele documente fiind disponibile pe pagina de internet a Autorității, aici: [Ancom - Consiliul Consultativ 27 aprilie 2010](#).

Prin urmare, apreciem că nu poate fi acceptată propunerea respondentului în sensul completării art. 14 alin. (4) din proiect.

4. Un respondent a propus modificarea textului din cuprinsul art. 17 alin. (1) „Sanctiunea suspendării (...) se poate dispune de către ANCOM (...)” cu formularea „Sanctiunea suspendării (...) se dispune de către ANCOM (...)”, prin eliminarea termenului

„poate” din cuprinsul textului supus consultării, solicitând o clarificare în acest sens cu privire la incidența sau nu a sancțiunii suspendării în acest caz.

Textul astfel propus de către ANCOM în proiectul de decizie are în vedere flexibilitatea acordată Autorității privind stabilirea perioadei pentru care aplică sancțiunea suspendării dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice, conform dispozițiilor art. 15 lit. b) din proiect, și nu posibilitatea ANCOM de a aplica sau nu sancțiunea respectivă.

În concluzie, nu putem fi de acord cu propunerea de suprimare a acestui termen din textul proiectului.

Însă, pentru evitarea oricăror interpretări ce nu sunt în spiritul reglementării, ANCOM propune reformularea textului prevăzut la art. 17 alin. (1) din proiectul deciziei, astfel:

„(1) Sancțiunea suspendării dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice prevăzută la art. 15 lit. b) nu poate fi dispusă de către ANCOM pentru o perioadă mai mare de 6 luni.”

5. Unul dintre respondenți propune completarea art. 18 alin. (2) din proiectul de decizie în sensul stabilirii unei legături directe și exclusive de cauzalitate între culpa furnizorului și imposibilitatea de comunicare a deciziei în situația prevăzută la acest articol, invocând că prezența unei asemenea completări ar înlătura eventuale abuzuri din partea ANCOM în procesul de comunicare a unei decizii de sancționare.

În ceea ce privește această opinie primită de către Autoritate în cadrul consultării publice, menționăm că textul propus la art. 18, în integralitatea sa, stabilește procedura de comunicare a deciziei ANCOM prin care s-a dispus sancționarea furnizorului inclusiv cu retragerea dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor de raportare către Autoritate a datelor statistice aplicabilă exclusiv în situația imposibilității comunicării actului administrativ către furnizorul în cauză. Or, din acest text propus pentru art. 18 rezultă fără echivoc faptul că imposibilitatea comunicării se referă la acea situație de blocaj survenită ulterior realizării de către ANCOM a tuturor demersurilor la care este obligată de legislația în vigoare în vederea comunicării respectivei decizii de retragere. În acest sens, ANCOM întreprinde toate demersurile legale posibile și necesare în vederea transmiterii ori comunicării documentelor emise de Autoritate, respectiv de la transmiterea acestora în format electronic către adresa de poștă electronică și până la comunicarea, acolo unde cazul, chiar prin intermediul executorului judecătoresc. Totodată, subliniem că a condiționa realizarea demersului prevăzut de textul art. 18 alin. (2) din proiect, de stabilirea unei culpe exclusive în sarcina furnizorului, ar pune ANCOM în fața unei noi imposibilități, cea de a stabili dacă culpa aparține în mod exclusiv furnizorului vizat de sancțiunea retragerii dreptului.

În consecință, considerăm că textul art. 18 alin. (2) nu este în niciun caz susceptibil de a genera dificultăți de interpretare în viitor ori de a afecta aplicarea principiilor obiectivității, nediscriminării și proporționalității din partea Autorității în activitatea sa în raport cu furnizorii, nefiind prin urmare necesară inserarea unor mențiuni suplimentare în acest sens.

6. Invocând dispozițiile capitolului V „Comunicarea prin serviciul My ANCOM” din Legea nr. 198/2022, un respondent a propus ANCOM introducerea unui nou alineat în cadrul art. 20 din proiectul de decizie supus consultării, menit să transpună prevederile legale ante-menționate, în virtutea faptului că textul propus la art. 20 nu prevede modalitățile, termenele și condițiile de funcționare a serviciului „My ANCOM”.

În acest context, Autoritatea menționează că, în conformitate cu prevederile art. 54 alin. (16) din Legea nr. 198/2022, ANCOM va lua toate măsurile necesare astfel încât, până, cel târziu, la data de

31 decembrie 2023, serviciul „My ANCOM” să fie funcțional pentru toți beneficiarii desemnați. Așadar, modalitatea de comunicare prin intermediul serviciului „My ANCOM”, precum și condițiile privind funcționalitatea acestuia, vor face obiectul unei decizii specifice viitoare, astfel cum dispun prevederile art. 54 alin. (17) din actul normativ menționat anterior.

Prin urmare, prevederile privind transmiterea documentelor prin intermediul serviciului „My ANCOM” vor putea fi aplicabile, cel mai devreme, la data intrării în vigoare a deciziei de reglementare a acestui serviciu.

Totuși, pentru o indubitabilă interpretare cu privire la incidența prevederilor legale aplicabile în cazul serviciului „My ANCOM”, Autoritatea a completat în consecință textul propus pentru art. 20 alin. (1), ocazie cu care a clarificat și categoria de documente vizate de acest text, în conformitate cu cele precizate în Expunerea de motive la prezentul proiect de decizie.

În consecință, art. 20 alin. (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Toate documentele prevăzute în capitolul II și Anexa nr. 1 din prezenta decizie transmise către ANCOM trebuie să fie semnate de reprezentantul solicitantului/furnizorului, iar transmiterea se efectuează către adresa de poștă electronică autorizare@ancom.ro ori prin intermediul serviciului „My ANCOM” prevăzut la art. 53 din Legea nr. 198/2022, denumit în continuare My ANCOM, numai ca înscris în formă electronică, căruia i s-a încorporat, atașat sau i s-a asociat logic o semnătură electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat nesuspendat sau nerevocat la momentul respectiv și generată cu ajutorul unui dispozitiv securizat de creare a semnăturii electronice.”

7. Motivând că furnizorul de rețele de comunicații electronice nu furnizează servicii de comunicații electronice, chiar dacă, la nivel practic, de cele mai multe ori, furnizorul de servicii de comunicații electronice este, în același timp, și furnizor de rețele de comunicații electronice, unul dintre respondenți a solicitat revizuirea textului propus la art. 30 din proiectul de decizie, în sensul stabilirii obligației în sarcina furnizorului de servicii de comunicații electronice, iar nu a furnizorului de rețele de comunicații electronice.

În contextul observației primite din partea acestui respondent, menționăm că obligația prevăzută la art. 30 din proiect cade în sarcina furnizorului de rețele de comunicații electronice, motiv pentru care, astfel cum dispun și prevederile art. 8 alin. (4) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, acest text propus reprezintă una dintre condițiile specifice furnizării de rețele de comunicații electronice, fiind prevăzută, în mod corespunzător, în cadrul acestei secțiuni a proiectului de decizie supus consultării publice.

Totuși, ținând seama de dificultățile de interpretare a acestor prevederi și, totodată, pentru a preîntâmpina apariția unor asemănătoare și în viitor, Autoritatea a reformulat textul prevăzut la art. 30 din proiect, astfel:

„Art.30. - Obligații privind transmisia serviciilor de programe de televiziune/radiodifuziune sonoră prin rețele de comunicații electronice

Furnizorul de rețele de comunicații electronice care asigură retransmisia de servicii de programe de televiziune/radiodifuziune sonoră are obligația respectării prevederilor art. 82 din Legea nr. 504/2002 audiovizualului, cu modificările și completările ulterioare.”

8. Un respondent a solicitat, în cadrul consultării publice, clarificarea textului prevăzut pentru art. 36 din proiectul de decizie, astfel încât prevederile propuse în cuprinsul acestui articol să nu fie aplicabile contractelor având ca obiect furnizarea serviciilor Machine-to-machine (M2M), opinând că această măsură ar veni în sprijinul asigurării conformității acestui text cu dispozițiile art. 50 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011.

Analizând solicitarea respondentului și pentru a nu lăsa loc unor interpretări distincte de natură a aduce atingere prevederilor art. 50 alin. (1) și (2) din cadrul legal primar, ANCOM a adus clarificări textului prevăzut la art. 36 alin. (2) teza a doua din proiectul de decizie consultat public.

Prin urmare, textul propus de către ANCOM pentru art. 36 alin. (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului este obligat să încheie contracte cu consumatorii în una din următoarele modalități: pe hârtie sau, dacă utilizatorii finali sunt de acord, ca înscris în formă electronică, semnat cu semnătură electronică avansată/calificată, ori prin mijloace de comunicație la distanță, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege. Contractul poate fi încheiat de către consumatori pentru o singură perioadă contractuală inițială de cel mult 24 de luni, cu excepția contractelor care au ca obiect servicii de transmisie utilizate pentru furnizarea de servicii între dispozitive.”

9. Un alt respondent a solicitat revizuirea prevederii propuse la art. 37, justificând că aceasta ar trebui să fie aplicabilă, punctual, doar acelor furnizori de servicii din domeniul comerțului electronic și al audiovizualului, cu condiția ca el însuși să fie responsabil de conținut, deoarece, pe de o parte, furnizorul de rețele este doar un transportator al serviciilor de comunicații electronice, fără a putea interveni asupra conținutului serviciilor furnizate prin intermediul respectivelor rețele, iar furnizorul de servicii de comunicații electronice ar avea capacitatea tehnică și/sau economică de a filtra conținutul transmis prin intermediul rețelelor sau serviciilor doar în măsura în care el însuși este cel care furnizează conținutul considerat ilegal sau vătămător. În plus, în susținerea opiniilor sale, respondentul a invocat și prevederile propuse în cadrul art. 5 lit. b) din proiectul de decizie supus consultării publice.

Pornind de la propunerea respondentului și apreciind că textul supus consultării publice nu aduce elemente de noutate în raport cu legislația la care face trimitere, respectiv cea din domeniile comerțului electronic și audiovizualului, ANCOM a decis să elimine dispozițiile art. 37 din proiectul de act normativ.

10. Referitor la obligația prevăzută la art. 24 alin. (1) lit. e) din proiectul de decizie supus consultării publice privind păstrarea, pentru o perioadă de cel puțin 5 ani de la data raportării către ANCOM, a datelor și documentelor ce stau la baza datelor statistice și a altor asemenea documente în domeniul comunicațiilor electronice transmise Autorității în cadrul acestor raportări, doi dintre respondenți au propus stabilirea unui termen de intrare în vigoare decalat cu 9 luni în vederea îndeplinirii acestei obligații, argumentând că acesta este necesar pentru a configura sistemele interne, a analiza soluția informatică, a asigura resursele necesare și implementarea acesteia.

Având în vedere argumentele invocate și cunoscând necesitatea utilizării unei soluții informatice viabile, ANCOM a acceptat propunerile respondenților, obligația prevăzută la art. 24 alin. (1) lit. e) din proiectul de decizie urmând a intra în vigoare ulterior, respectiv la data de 1 decembrie 2023.

În consecință, textul art. 39 alin. (1) din prezentul proiect de decizie a fost modificat în mod corespunzător, astfel:

„(1) Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării acesteia, cu excepția prevederilor art. 24 alin. (1) lit. e) referitoare la obligația de a păstra datele și documentele ce stau la baza datelor statistice transmise Autorității, pentru o perioadă de cel puțin 5 ani de la data raportării către ANCOM, care intră în vigoare la data de 1 decembrie 2023.”

11. Cu privire la Condițiile tehnice și de compatibilitate electromagnetică impuse rețelelor de comunicații electronice constituite total sau parțial din cablu coaxial, destinate retransmisiei serviciilor de programe audiovizuale și/sau serviciilor de transmisiuni de date și acces la internet, prevăzute în Anexa nr. 2 la proiectul de decizie supus consultării publice, unul dintre respondenți a propus extinderea limitei superioare a benzii permise pentru calea directă a semnalului pentru transmisiuni de date la 1218 MHz, în vederea armonizării depline cu limita prevăzută de standardul DOCSIS 3.1.

Reflectând asupra propunerii primite și având în vedere faptul că în cadrul rețelelor furnizorilor echipamentele sunt configurate conform standardului DOCSIS 3.1., ANCOM dă curs propunerii furnizorului, modificând prin urmare limita superioară prevăzută la nr. crt. 3 din tabelul de la punctul 6. „Condiții tehnice pentru serviciile de transmisiuni de date și acces la internet pe segmentele/tronsoanele de cablu coaxial”, respectiv de la valoarea de 1200 MHz la valoarea de 1218 MHz. În mod corespunzător, limita se modifică și la nr. crt. 1 din tabelul de la punctul 2. „Condiții de compatibilitate electromagnetică”, respectiv de la valoarea de 1200 MHz la valoarea de 1218 MHz.

12. Doi dintre respondenți au propus adoptarea de către Autoritate a unui cadru formal menit să asigure înregistrarea oficială a persoanelor care intenționează să furnizeze servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, precum și stabilirea în sarcina acestora a unor obligații în vederea punerii la dispoziția Autorității de date și informații cu privire la tipul și volumul serviciilor pe care le oferă, veniturile realizate, respectiv a contribuției la plata tarifului de monitorizare și la costurile infrastructurii utilizate, justificând în susținerea acestei solicitări impactul pe care această categorie de persoane îl are în piață, în principal, prin prisma expansiunii galopante, susținute pe baza rețelelor de comunicații electronice dezvoltate de către furnizori.

Astfel cum în mod corect au remarcat și respondenții, potrivit textului propus pentru art. 6 alin. (1) lit. b) din proiectul de decizie, persoanele care intenționează să furnizeze servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere nu sunt supuse obligației de notificare, text care se limitează la a reflecta prevederile art. 7 alin. (1) lit. b) din legislația primară. Mai mult, interpretând dispozițiile art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, furnizorii de servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere sunt excluși în mod expres din categoria furnizorilor pentru care se realizează o evidență oficială a furnizorilor. Totodată, având în vedere obiectul prezentului proiect de decizie, ANCOM nu poate da curs unor asemenea propuneri la nivelul regimului de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice.

Precizări finale

Pe lângă analizarea propunerilor primite din partea respondenților, Autoritatea a modificat și completat unele prevederi ale proiectului de decizie supus consultării publice, pentru o asigurare a mai mare claritate a textului legal și pentru a facilita înțelegerea obligației care incumbă furnizorilor, după cum urmează:

a) titlul art. 32 a fost modificat astfel:

„Art.32. - Măsurile privind menținerea integrității rețelelor publice de comunicații electronice, inclusiv prin condiții care să împiedice producerea perturbațiilor electromagnetice/interferențelor prejudiciabile între rețelele de comunicații electronice.”.

b) alineatul (2) al art. 33 a fost modificat astfel:

„(2) Utilizarea spectrului radio conform alin. (1), precum și condițiile tehnice și operaționale de utilizare efectivă a spectrului radio, se realizează, după caz, în condițiile stabilite conform Deciziei privind frecvențele radio ori benzile de frecvențe radio exceptate de la regimul de licențiere, respectiv în condițiile prevăzute de reglementările relevante pentru acele aplicații radio care pot utiliza spectrul radio numai în baza obținerii unor drepturi individuale.”.

Totodată, Autoritatea a intervenit asupra conținutului Anexei nr. 3 a proiectului de decizie, prin modificarea titlurilor anexei și ale celor două capitole ale acesteia, pentru a asigura o exprimare unitară cu aceea din legislația în domeniul echipamentelor radio, și prin identificarea punctuală a benzilor de frecvențe în cadrul capitolului 1 al acestei anexă, coroborat cu precizarea tipurilor de echipamente radio care pot utiliza benzile de frecvențe respective.